

Muôn đời yêu chỉ người thôi

Nhạc và Lời: Song Ngọc
(91)

Có những chiều khi nắng vàng tắt, tôi thường đứng ngắm về

chân trời. Nhớ thương một hình bóng chim

khuất theo giòng dĩ vãng về xa vời.

Nhớ mỗi tình tha thiết ngày ấy bên người yêu dấu và

nhớ Nhớ nụ cười, đôi mắt, mùi

tóc thơm nồng say đắm hồn tôi.

Người tình xưa yêu

Người là vì sao

dầu ơi. ánh trắng. Người là chim yến. Người là mùa đông. lẻ loi giá băng,
 Người là một chiếc lá rơi. Người là một bóng mây cuối
 Người là loài hoa, cỏ cây buồn vui theo...
 trời ... bước tôi suốt đời. Có ai về bên ấy dùm
 nhân nỗi lòng viễn khách từ phương trời bóng chim buồn mỗi cánh lạc
 lòng trong trời phiêu lãng gọi tên người. biết bên trời yêu dấu người
 có nhớ người mang kiếp nổi trôi? Dầu muôn trùng xa cách người
 hồi muôn đời yêu chỉ người thôi.

Tuyển tập Tinh ca Song Ngọc